

161

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 kwietnia 1950 r.

w sprawie przekazania Bankowi Rzemiosła i Handlu przez niektóre spółdzielnie kredytowe agend oraz aktywów i pasywów, objętych rachunkiem polskim oraz postawienia tych spółdzielni w stan likwidacji.

Na podstawie art. 28 ust. 1 i art. 36 ust. 1, 2 i 5 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) zarządza się, następuje:

§ 1. W dniu 1 maja 1950 r. spółdzielnie kredytowe (oszczędnościowo-pożyczkowe):

Bank Spółdzielczy w Białej Podlaskiej
 Bank Spółdzielczy w Bydgoszczy
 Bank Ludowy w Chorzowie
 Bank Ludowy w Chorzowie — Batory
 Spółdzielczy Bank Ludowy w Częstochowie
 Bank Udziałowy Spółdzielczy w Dąbrowie Górniczej
 Bank Ludowy w Gdańsku
 Spółdzielczy Bank Kredytowy w Gdańsku — Oliwie
 Bank Ludowy w Gdyni
 Bank Rybaków Morskich w Gdyni
 Bank Kredytowy Spółdzielczy w Gnieźnie
 Bank Spółdzielczy w Kaliszu
 Bank Spółdzielczy Rzemieślników i Kupców Chrześcijańskich w Kaliszu
 Bank Spółdzielczy w Katowicach
 Bank Spółdzielczy w Krakowie na Podgórze
 Kasa Przemysłowców i Rolników Lubelskich w Lublinie
 Polski Bank Ludowy w Mysłowicach
 Kasa Kredytowo-Pożyczkowa w Poznaniu
 Spółdzielczy Bank Mieszczański w Przemyśle
 Bank Spółdzielczy w Radomiu
 Bank Spółdzielczy w Rudzie Śląskiej
 Bank Ludowy w Skarżysku-Kamiennej
 Bank Ludowy w Sopocie
 Spółdzielczy Bank Rzemieślniczy w Sosnowcu

Bank Spółdzielczy w Szczecinie
 Bank Spółdzielczy Rzemieślników Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie
 Spółdzielczy Bank Kupiectwa i Drobego Przemysłu w Warszawie
 Spółdzielczy Bank Farmaceutów w Warszawie
 Spółdzielczy Bank Techniczny w Warszawie
 Centralna Kasa Spółdzielcza w Zamościu
 — przekażą Bankowi Rzemiosła i Handlu:

- 1) wszystkie swe agendy oraz ustalone według bilansu brutto na dzień 30 kwietnia 1950 r. aktywa i pasywa, objęte rachunkiem polskim w rozumieniu rozporządzenia Kierownika Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów z dnia 5 października 1944 r. o czynnościach bankowych na obszarach wyzwolonych spod okupacji (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 38), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 4);
- 2) wszystkie swe nieruchomości i ruchomości, figurujące w rachunkach „starym“ i „okupacyjnym“ w rozumieniu rozporządzenia powołanego w pkt 1 po cenach, które zostaną ustalone przez Ministra Finansów.

§ 2. Z dniem 1 maja 1950 r. spółdzielnie kredytowe, wymienione w § 1, przechodzą w stan likwidacji, która obejmie rachunki „stare“ i „okupacyjne“ w rozumieniu rozporządzenia powołanego w § 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

162

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 kwietnia 1950 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) oraz art. 15 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 ust. 4 pkt 2) dodaje się na końcu wyrazy: „a także instytucje kredytowe“;
- 2) w § 14 dodaje się pkt 7) w brzmieniu: „7) osoby trudniące się osobiście, bez obcej pomocy, skupem jaj na rzecz gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ i spółdzielni mleczarsko-jajczarskich oraz Centrali Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich“;
- 3) § 61 otrzymuje brzmienie:

„§ 61. Właściwą władzą podatkową pierwszej instancji w sprawach podatku od wynagrodzeń potrącanego od wynagrodzeń wypłacanych:

- 1) przez władze, urzędy i instytucje państwowe (administracja) oraz sądownictwo jako płatników jest:
 - a) dla płatników w kraju — władza podatkowa pierwszej instancji według siedziby płatnika asygnującego wynagrodzenie,
 - b) dla placówek dyplomatycznych, konsularnych i misji polskich za granicą — władza podatkowa pierwszej instancji w Warszawie właściwa dla siedziby Ministerstwa Spraw Zagranicznych

— bez względu na to, w jakich władzach finansowych kredyty i rachunki zostały otwarte,

- 2) przez płatników wymienionych w § 7 ust. 4 pkt 2) — 5), jak również będących spółdzielniami nie wymienionymi w wykazie określonym w § 7 ust. 4 pkt 5), posiadających na obszarze różnych władz podatkowych pierwszej instancji zakłady nie sporządzające samodzielnych bilansów, a asygnujących wynagrodzenia — jest władza podatkowa pierwszej instancji właściwa według siedziby płatnika asygnującego wynagrodzenie.“

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą co do § 1 pkt 1) od dnia 1 maja 1950 r., co do § 1 pkt 2) od dnia 24 września 1949 r. i co do § 1 pkt 3) od dnia 1 stycznia 1950 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

163

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 kwietnia 1950 r.

w sprawie rozpoczęcia działalności przez Okręgowe Komisje Arbitrażowe w Warszawie, Katowicach i Łodzi.

Na podstawie art. 40 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 340) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 maja 1950 r. rozpoczynają swą działalność okręgowe komisje arbitrażowe:

1. w Warszawie — dla obszaru województwa warszawskiego i m. st. Warszawy,
2. w Łodzi — dla obszaru województwa łódzkiego i m. Łodzi,
3. w Katowicach — dla obszaru województwa śląskiego.

§ 2. Okręgowe komisje arbitrażowe wymienione w § 1 rozpoznawać będą w pierwszej instancji spory, należące do właściwości państwowych komisji arbitrażowych, jeżeli siedziba strony pozwanej lub miejsce wykonania umowy znajduje się na obszarze komisji określonym w § 1, z wyjątkiem spraw, w których stroną jest władza naczelną lub urząd centralny.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1950 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

164

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1950 r.

o zniesieniu Sądu Grodzkiego w Łobżenicy.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się Sąd Grodzki w Łobżenicy i należy do okręgu tego Sądu:

- a) gromady: Czarmun, Jeziorki Zabartowskie, Izabela, Kaźmierzewo, Orle, Rajgród i Witosław z miny Mrocza powiatu wyrzyskiego włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Nakle;
- b) gminę miejską i wiejską Łobżenica, gromady: Bądecz, Czajcze, Gmurowo, Kijaszkowo, Młot-

kowo, Rudna, Stare i Tłukomy z gminy Wysoka; gromady: Dębionek i Radziej z gminy Sadki oraz gromady: Falmierowo, Gromadno, Kościerzyn Wielki i Młotkówko z gminy Wyrzysk powiatu wyrzyskiego włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Wyrzysku.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1950 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *T. Rek*